

Marci naplója XI- Karácsonyi készülődés

Marci naplója XI- Karácsonyi készülődés

Megosztás

- [Facebook \(opens in new window\)](#)
- [Twitter \(opens in new window\)](#)
- [Pinterest \(opens in new window\)](#)
- [Download \(opens in new window\)](#)
- [`<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>` E-mail \(opens in new window\)](mailto:uhiskas@uhiskas.hu)

Ma Laura és Péter felcipeltek a teraszra egy hatalmas dézsát, benne egy gyönyörű, fiatal ezüstoffenyővel. Állígtatták ide, aztán oda, eresz alá és oszlop mellé. Latolgatták, hogy feldől-e, hogy baj-e, ha esik rá a hó, és végül az ablak elé tették.

Kedves Naplóm, ha nem tudnád, megsúgom: közeledik a karácsony. Persze pontosan én sem tudom, mi az a karácsony, de rettentő nagy a készülődés. Nemcsak egy ezüstoffenyő jelent meg itt a terasz ablaka előtt, amit Péter és Laura úgy babusgat, mintha ő is cica lenne. Hanem egy csodálatos fenyőkoszorú is lóg az ebédlőasztal fölött. Ezen gyertyák vannak, amit vasárnaponként Laura meggyújt, de csak óvatosan, és folyton azt hajtogatja Péternek, hogy ügyeljen a macskára. Ez persze én volnék. Nem tudom, miért kéne rám ügyelni, mikor minden vágyam, hogy közelebről is megnézzem azt a koszorút. Esetleg hintázhatnék rajta egyet, és megszagláshatnám a fagyöngyöt, amelynek az illata belengi az egész lakást.

A múlt hét végén, amikor Laura nem volt itthon, megjelent Péter egy hatalmas csomaggal, amit betuszkolt a gardróbba, és ráterített mindenféle nyári ruhát. Ez persze szerintem teljesen értelmetlen, de mivel kíváncsiságom mindennél erősebb, azért körbejártam a dobozt. Erre a gazdám megsimogatott, és azt mondta, ez meglepetés, és Laura nem találhatja meg az ajándékot karácsonyig.

Tegnap viszont Laura jött haza a lehető legmélyebb szundikálásom idején, máskor ilyenkor teljesen egyedül vagyok, és éppen kialszom a reggeli stresszt. De most berontott Laura egy szépen átkötözött, nagy masnis csomaggal és eldugta a fürdőszobaszekrénybe, a törülközők mögé. Én persze megint csak beugrottam gyorsan a szekrénybe, mielőtt becsukhatta volna és megszagláshatnám a puha csomagot. Laura megvakargatta a fületem, és mit suttogott? Hát kedves naplóm, ezt már biztosan kitalálod. Szóval, kiderült, hogy ez téli pulóver és meglepetés Péternek, és Péter erről nem tudhat semmit egészen karácsony

estig.

Mikor végre egyedül maradtam és újra békésen elnyúlhattam a kanapén, elkezdtem törni a fejem. Először is két dolog biztos. A karácsony nagyon jó dolog. Fenyőfával és a természet csodálatos téli illataival jár. Aztán ajándékozással is jár. Ha a gazdáim egymásnak vesznek meglepetéseket karácsonyra, akkor biztosan van valahol eldugva nekem is valami remek ajándék.

Mostanában tehát órákat töltök azzal, hogy vagy ábrándozok az ajándékomról, vagy keresem. Főleg a keresés remek szórakozás, már az éléskamra legfelső polcán is jártam, ahová Laura azokat a lekvárokat és befőtteket teszi, amiket az anyukájától kap. Innen aztán Péternek kellett levennie engem, mert beszorultam két ragadós dzsemes üveg közé, és meg is kellett mosdatniuk és ki kellett kefélni a bundámból a barackízt. Már azt hittem, sosem szabadulok onnan, csak a keserves nyávogásomra találtak rám a gazdáék.

[Vissza a junior cikkekhez](#)

Source URL:

<https://www.whiskas.hu/junior/szorakoztato-hirek/marci-naploja-xi-karacsonyi-keszulodes>